

כל הבשר פרק שמיני חולין

ק"א.

עין משפט נר מצוה

עג א ב מ"י פ"ו מהל' מאלות אסורות ה"ו א
סמו לאוין קלו טו"ש"ע י"ד
פ"י עג טע"ף ב:
עד ג טו"ש"ע שם טע"ף
א:
עה ד מ"י שם ה"ו ט
ומנן שם טו"ש"ע
י"ד סי' עד:
ע"ה מ"י שם הלכה ח
[ופ"ט הלכה יז]
טו"ש"ע י"ד פ"י עג טע"ף
ד וסי' 5 טע"ף ד:

לע"י רש"י

אשטורוי"ט
[אישטורוי"ט]. סוגר.

שיטה מקובצת

[א] שלוקה אוסרת ונאסרת.
ג"כ ע"י תוס' ובה"ס דף צ'
ע"ב: [ב] דמה שפולט
ש"ק ונפלו ומה שלא
נפלט היו דם האברים שלא
פירש ושרי ואפי' מצות
פרוש אין בו כדאמרינן פ'
דמ שחיטה ואי' [א] אפי'
שיש בו פשע דם דם הלב
מתבשל:

רבינו גרשום

קריבו ליה קניא בקופיה
ואכלן. כלומר קריבו ליה
הכבד עם הריאה והקיבה
והלב ודשלק כמו שהוא
ואכלן שימ' דאניה נאסרת:
דלמא פי קנה חוץ
לקדרה הוה. כלומר שהדם
נפס חוץ לקדרה: אי
גמי מחלט הוה חליט
מעיקרא. כלומר חליט ליה
בחלא מעיקרא דשלקי ליה
דנפק כולי דמא מעיקרא
דשלקי לה: חלא אסיר.
כלומר דפליט דמא בחלא:
גמעה לשבא. כלומר
אכלה בעל כרחיה:
מתובלת אוסרת ונאסרת.
כלומר דמתמת תבלין
יש בה סדקין ובולענת:
טח"י. מיני מאכל: דמא
משריק שריק. כלומר
הדם של כבד משלשל
למטה ואינו זב לבשר
שקרוב לו: חלבא מסריך
סריך. כלומר אינו זב
למטה אלא סריך למעלה
ונכנס לבשר ובולע הבשר:

כי הא דרב הונא חלטי ליה בחלא ורב נחמן חלטי ליה ברותחין. ופשוט מינה דאסור מדהוה זריכי למחלטיה ו"ל דלדידהו נמי הוה מספקא להו ולכן היו מחמירין ודוקא לזשל עם הצער הוה חלטי ליה שלא תאסור הצער אבל צפני ענמה אינה נאסרת: **רב בר שבא איקלע רבי רב נחמן אייתו ליה כבדא שריקא ולא אב"ל.** כריך לומר שלא היה נחלט צרותחין ולפי שלא היה צער אחר עמו לא הולכו לחלטו ולא ע"פ שפולט דם ואוסר הרוטב והכלים מזה לא היו חוששין כיון שהכבד ענמו מותר שאין לומר שנחלט וע"י כן היה רב נחמן ממיתו אבל אם לא נחלט היה אסור וזכר שבא אי"ל לא מייטי שפיר כגנאי מועלת אי"ל לא נחלקו צוה: **דנחלים לא נחלקו צוה:** וחתוביה דחתת. לזשלנו בקדרה אחר זלייתו או מליחתו איירי דאי לאכולו זלי למה לי חתובה דמה שפולט שריק ונפול א"י דמה שלא נפלט הוה דם האצרים שלא פירש ושרי פ' דם שחיטה א' (כרימות ד' ע"ב) ו"א משום דם סמפונות הכבד כריך קריעה אף לזלי דהוי צכרת אפי"ל שלא פירש א"כ צטחול נמי אי איכא סמפונות למה לא יצטרך קריעה ועוד דצכרת הוה דלין צטחול סמפונות וא"כ מה צל להשמיענו

אבל מחלא שומא בעלמא הוא. היינו דוקא גוף הטחול הוא שומן אבל דם היזל ממנו אסור דמתנא פ' דם שחיטה ד' ע"ב: **כבדא עירוי בשרא א** אסור. לכתחלה אסור לכ"ע אפי"ל דצשרא עילוי צשרא שרי אפי' למאן דלית ליה צפרק כיצד זולין (פסחים דף ע"ד): **כבדא עירוי בשרא א** אסור. לכתחלה אסור לכ"ע אפי"ל דצשרא עילוי צשרא שרי אפי' למאן דלית ליה צפרק כיצד זולין (פסחים דף ע"ד): **כבדא עירוי בשרא א** אסור. לכתחלה אסור לכ"ע אפי"ל דצשרא עילוי צשרא שרי אפי' למאן דלית ליה צפרק כיצד זולין (פסחים דף ע"ד): **כבדא עירוי בשרא א** אסור. לכתחלה אסור לכ"ע אפי"ל דצשרא עילוי צשרא שרי אפי' למאן דלית ליה צפרק כיצד זולין (פסחים דף ע"ד):

כבדא עירוי בשרא א אסור. לכתחלה אסור לכ"ע אפי"ל דצשרא עילוי צשרא שרי אפי' למאן דלית ליה צפרק כיצד זולין (פסחים דף ע"ד): **כבדא עירוי בשרא א** אסור. לכתחלה אסור לכ"ע אפי"ל דצשרא עילוי צשרא שרי אפי' למאן דלית ליה צפרק כיצד זולין (פסחים דף ע"ד): **כבדא עירוי בשרא א** אסור. לכתחלה אסור לכ"ע אפי"ל דצשרא עילוי צשרא שרי אפי' למאן דלית ליה צפרק כיצד זולין (פסחים דף ע"ד): **כבדא עירוי בשרא א** אסור. לכתחלה אסור לכ"ע אפי"ל דצשרא עילוי צשרא שרי אפי' למאן דלית ליה צפרק כיצד זולין (פסחים דף ע"ד): **כבדא עירוי בשרא א** אסור. לכתחלה אסור לכ"ע אפי"ל דצשרא עילוי צשרא שרי אפי' למאן דלית ליה צפרק כיצד זולין (פסחים דף ע"ד):

דדם הכבד כ"א להקל ולהתיר בלא מליחה ולא להחמיר ואע"פ שדברנו לעיל שאינה צולעת מחמת שטרודה לפלוט לעולם מ"מ עיקר השמועה אינה מדבר זה ולכאורה משמע שמתחתו טעם שדברנו בזה השמועה הוא צל לאסור כבדא עילוי צשרא ומיניה ו"ל דקאי אמאי דאמרינן מקמי הך מילתא הני מילי כבדא שרי אפי' למאן דלית ליה צפרק כיצד זולין (פסחים דף ע"ד): **כבדא עירוי בשרא א** אסור. לכתחלה אסור לכ"ע אפי"ל דצשרא עילוי צשרא שרי אפי' למאן דלית ליה צפרק כיצד זולין (פסחים דף ע"ד): **כבדא עירוי בשרא א** אסור. לכתחלה אסור לכ"ע אפי"ל דצשרא עילוי צשרא שרי אפי' למאן דלית ליה צפרק כיצד זולין (פסחים דף ע"ד): **כבדא עירוי בשרא א** אסור. לכתחלה אסור לכ"ע אפי"ל דצשרא עילוי צשרא שרי אפי' למאן דלית ליה צפרק כיצד זולין (פסחים דף ע"ד): **כבדא עירוי בשרא א** אסור. לכתחלה אסור לכ"ע אפי"ל דצשרא עילוי צשרא שרי אפי' למאן דלית ליה צפרק כיצד זולין (פסחים דף ע"ד):

ומשום שמנוניתא משום דמא מאי כי הדר סליק אשכחיה לר' זוריקא אמר ליה האי נמי לא תבעי לך דאנא וינאי בריה דרבי אמי איקלען לבי יהודה בריה דר' שמעון בן פזי וקריבו לן קניא בקופיה ואכלנא מתקיף לה רב אשי ואיתימא ר' שמואל מזוריקינא ודלמא פי קנה חוץ לקדרה הוה אי נמי מיחלט הוה חליט ליה מעיקרא כי הא דרב הונא חלטי ליה בחלא ורב נחמן חלטי ליה ברותחין וסבר רב פפא קמיה דרבא למימר חלא אסיר אמר ליה אי חלא אסיר איהו נמי אסיר כי היכי דפליט הדר בלע רב בר שבא איקלע לבי רב נחמן אייתו ליה כבדא שלייקא ולא אבל אמרו ליה בר בי רב דלגיו לא אכיל ומנן רב בר שבא אמר להו רב נחמן גאמו לשבא כתנאי ר' אליעזר אומר הכבד אוסרת ואינה נאסרת מפני שפולטת ואינה בולעת ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה אומר מתובלת אוסרת ונאסרת ש' שלוקה אוסרת ונאסרת ר' רבה בר רב הונא אקלע לבי רבה בר רב נחמן אייתי לקמיה דר' תנאי אמר ליה מי הוה ידעיתו דאתינא אמרו ליה מי עדיפת לן מינה דכתוב וקראת לשבת עונג אדהכי אשכח ההוא כבדא דהוה בה סמפונא דבליעא דמא אמר להו אמאי עבדתו הכי אמרו ליה אלא היכי געביד אמר להו יקרעו שתי וערב וחיתוכא לתחת וה"מ כבדא אבל יחולא שומא בעלמא הוא כי הא א' דשמואל עבדי ליה תבשילא דטחלי ביומא דעבדי מלחא אתמר כבדא עילוי בשרא שרי דמא א' משרק שריק כחלא עילוי בשרא אסור מאי טעמא חלב סרוכי מסריך רב דימי מנהדרעא מתני אפכא כחלא עילוי בשרא שרי מ"ט חלב שחוטתא דרבנן כבדא עילוי בשרא אסור דם דאורייתא דרש מרימר ה' הלכתא בין כבדא בין כחלא תותי בשרא שרי עילוי בשרא דייעבד אין לכתחלה לא רב אשי איקלע לבי רבי בר אבא חמוה חזייה לבריה דרמי בר אבא דקא שפיד

מסקר סריך. נדצק וצולע: **הנכסא נר**. ולדידן אסור לגמרי לכתחלה לפי ששפודים שלנו אין תלויין אלא שזככות ופעמים שמריים זב השפוד ונמא התחתון עליון ופעמים ששפילו ונמא חזרו עליון הלכך בין שהכבד לזד הראש זבין שהוא לזד אסור: שפיד

טחלא שומנא בעלמא הוא: **דמא משרק שריק**. וא"ת למה לי האי טעמא תיפוק ליה דכזולעו כך פולטו וכי"ת דלצטרין להמיר אפילו למאן דלית ליה ככילד זולין (ט"ז) כזולעו כך פולטו וינאי בריה דרבי אמי איקלען לבי יהודה בריה דר' שמעון בן פזי וקריבו לן קניא בקופיה ואכלנא מתקיף לה רב אשי ואיתימא ר' שמואל מזוריקינא ודלמא פי קנה חוץ לקדרה הוה אי נמי מיחלט הוה חליט ליה מעיקרא כי הא דרב הונא חלטי ליה בחלא ורב נחמן חלטי ליה ברותחין וסבר רב פפא קמיה דרבא למימר חלא אסיר אמר ליה אי חלא אסיר איהו נמי אסיר כי היכי דפליט הדר בלע רב בר שבא איקלע לבי רב נחמן אייתו ליה כבדא שלייקא ולא אבל אמרו ליה בר בי רב דלגיו לא אכיל ומנן רב בר שבא אמר להו רב נחמן גאמו לשבא כתנאי ר' אליעזר אומר הכבד אוסרת ואינה נאסרת מפני שפולטת ואינה בולעת ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה אומר מתובלת אוסרת ונאסרת ש' שלוקה אוסרת ונאסרת ר' רבה בר רב הונא אקלע לבי רבה בר רב נחמן אייתי לקמיה דר' תנאי אמר ליה מי הוה ידעיתו דאתינא אמרו ליה מי עדיפת לן מינה דכתוב וקראת לשבת עונג אדהכי אשכח ההוא כבדא דהוה בה סמפונא דבליעא דמא אמר להו אמאי עבדתו הכי אמרו ליה אלא היכי געביד אמר להו יקרעו שתי וערב וחיתוכא לתחת וה"מ כבדא אבל יחולא שומא בעלמא הוא כי הא א' דשמואל עבדי ליה תבשילא דטחלי ביומא דעבדי מלחא אתמר כבדא עילוי בשרא שרי דמא א' משרק שריק כחלא עילוי בשרא אסור מאי טעמא חלב סרוכי מסריך רב דימי מנהדרעא מתני אפכא כחלא עילוי בשרא שרי מ"ט חלב שחוטתא דרבנן כבדא עילוי בשרא אסור דם דאורייתא דרש מרימר ה' הלכתא בין כבדא בין כחלא תותי בשרא שרי עילוי בשרא דייעבד אין לכתחלה לא רב אשי איקלע לבי רבי בר אבא חמוה חזייה לבריה דרמי בר אבא דקא שפיד

דדם הכבד כ"א להקל ולהתיר בלא מליחה ולא להחמיר ואע"פ שדברנו לעיל שאינה צולעת מחמת שטרודה לפלוט לעולם מ"מ עיקר השמועה אינה מדבר זה ולכאורה משמע שמתחתו טעם שדברנו בזה השמועה הוא צל לאסור כבדא עילוי צשרא ומיניה ו"ל דקאי אמאי דאמרינן מקמי הך מילתא הני מילי כבדא שרי אפי' למאן דלית ליה צפרק כיצד זולין (פסחים דף ע"ד): **כבדא עירוי בשרא א** אסור. לכתחלה אסור לכ"ע אפי"ל דצשרא עילוי צשרא שרי אפי' למאן דלית ליה צפרק כיצד זולין (פסחים דף ע"ד): **כבדא עירוי בשרא א** אסור. לכתחלה אסור לכ"ע אפי"ל דצשרא עילוי צשרא שרי אפי' למאן דלית ליה צפרק כיצד זולין (פסחים דף ע"ד): **כבדא עירוי בשרא א** אסור. לכתחלה אסור לכ"ע אפי"ל דצשרא עילוי צשרא שרי אפי' למאן דלית ליה צפרק כיצד זולין (פסחים דף ע"ד): **כבדא עירוי בשרא א** אסור. לכתחלה אסור לכ"ע אפי"ל דצשרא עילוי צשרא שרי אפי' למאן דלית ליה צפרק כיצד זולין (פסחים דף ע"ד):